

Eski Anadolu Türkçesinin İmla Özellikleri

- Eski Anadolu Türkçesi döneminde Arap yazısı temelinde klişeleşmiş bir imla geleneğine bağlı kalınmıştır. Bu dönemde yazılan eserlerde hem Kur'an imlasında yer alan «hareke sistemi» hem de ünlülerin gösterilmesi için elif (ا = a , e), vav (و (ا) = o, ö, u, ü), ye (ي = ı, i) gibi sınırlı 3 ünlü belirleyici harf kullanılmıştır (Korkmaz 2013: 91).
- Elif (ا), vav (و), ye (ي) harfleri Türkçe sözcüklerdeki uzun ünlüleri göstermek için de kullanılmıştır.
- Tenvin (") işareti maharetiyle a/e ve ı/i ünlülerinin sonuna bir /n/ ünsüzünün eklendiği görülür: *andan* «ondan», *ölmedin* «ölmeden» vb.

Eski Anadolu Türkçesinin İmla Özellikleri

- /ñ/ sesinin yazılışı

Köktürkçedeki /ñ/ sesi, Uygurcada /ng/ şeklinde gösterilmiş nun ve kef'in birleştirilmesiyle yazılmıştır. Karahanlı Türkçesi metinlerinde de bu geleneğe uyulmuştur. Eski Anadolu Türkçesinin ilk dönem metinlerinde de nun+kef'li yazım şekli devam ettirilmiştir: tangrı, songra, deng vb. 13.yy'dan sonra ise kef üzerine üç nokta konularak (ك) bu ses gösterilmiştir.

Eski Anadolu Türkçesinin İmla Özellikleri

- /s,ş/ seslerinin yazılışı

Arap harfli metinlerde Türkçe kelimelerdeki (çeşitli eserlerde küçük istisnalar olmakla birlikte) bütün /s/'ler س (sin) ile yazılmıştır. 16. yy'dan sonra Osmanlı Yazım sisteminde ise art sıradan ünlü taşıyan kelimelerdeki s-'ler ص (sad), ön sıradan ünlü taşıyan kelimelerdeki söz başı s-'ler ise س (sin) ile yazılmıştır (Prof. Dr. Ali Akar, Oğuzların Dili Eski Anadolu Türkçesine Giriş, İstanbul, Ötüken Yay., 2018, s.94).

Eski Anadolu Türkçesinin İmla Özellikleri

- Kelime başında t-/d- seslerinin yazılışı

Arap alfabesinde /t/ ve /d/ seslerini karşılayan ط (tı) ve د (dal) harfleri bulunmaktadır. Bu iki harf kelime başında, kalın sıradan ünlü taşıyan kelimelerde, herhangi bir kurala bağlı kalmadan kullanılmıştır (Akar 2018: s.93). Örneğin ط ile *ṭatlu* ve د ile *datlu* gibi veya *taş/daş* gibi.

Eski Anadolu Türkçesinin İmla Özellikleri

- p/ç ünsüzlerinin yazılışı

Arap alfabesinde p, ç ünsüzlerini karşılayacak özel birer harfin bulunmaması sebebiyle metinlerde bu ünsüzlerin b ve c ünsüzleriyle karşılandığı yerler çoktur. Daha sonraları p (پ) ve ç (چ) ünsüzleri geliştirilmiş ve Arap alfabesine eklenmişlerdir.

- Lam elif (ﻻ)harfinin kullanımı

Arapça kelimelerde görülen bu harf Eski Anadolu Türkçesi metinlerinde Türkçe kelimelerde özellikle -ler/-lar çokluk ekininyazımında sıkça kullanılmıştır.